

PŘÍBĚHY
O PŘÍLEŽITOSTI

Ludvík Švihálek

ÚVODEM

Příležitost, šance – to jsou velmi známá a užívaná slova. To, že čas našeho života jde jen jedním směrem a je ohraničen, dělá z příležitosti velkou výzvu. Příležitost byla znázornována ženou, které rostou vlasy jenom na čele. Jakmile projde kolem nás, není již možné ji zachytit. Odtud ono úsloví – „chytit příležitost za pačesy“.

Je to vzácné umění – vidět příležitost tam, kde ji ostatní nevidí. Známý je příběh dvou obchodních zástupců, které obuvnická firma Baťa v třicátých letech minulého století vyslala do Afriky. Měli za úkol prozkoumat možnosti prodeje bot v této části světa. Po čase přichází telegram prvního prodejce: „Možnosti prodeje malé, obyvatelé nenosí boty.“ Zanedlouho se ozval druhý zástupce. Píše: „Možnosti pro prodej neomezené. Většina lidí zde nemá boty.“

Umění rozeznat příležitost je cestou k úspěchu nejen v podnikání, ale i pro osobní růst našeho „vnitřního člověka“. V této knížce vám budu vyprávět příběhy o využitých příležitostech, ale také se zamýšlet nad tím, jak naložit s tíhou

promarněných příležitostí. Při přečtení názvu knihy vás jistě napadne otázka: „Příležitost ... k čemu?“ Pozorný čtenář postřehne, že mi šlo o příběhy, které vedou k povzbuzení, nabytí nějakého poučení a k životní moudrosti.

Mým přáním je, aby čtenář byl povzbuzen k hledání podobných obrázků ve vlastním životě, k osobnímu růstu a k vděčnosti Tomu, který nám tyto příležitosti dává.

Ludvík Švihálek

PŘÍLEŽITOST ODHALÍ, JACÍ JSME

Díval jsem se z okna a pozoroval auta, která před naším domem zaparkovali zaměstnanci nedaleké dílny. Bylo po poledni a školáci se začali vracet domů ze školy. Tu vidím asi desetiletého chlapce, jak se vkradl mezi auta a prohlíží si různé nálepky na jejich zadních sklech.

V oněch sedmdesátých letech se každý, kdo se dostal do zahraničí, chtěl pochlubit, kde všude byl. Proto ty nálepky z Budapešti, z Berlína nebo dokonce i z Benátek.

Náš byt byl v prvním patře, a tak jsem měl parkoviště před sebou jako na dlani. Vidím toho hochu, jak se nejen na ty nálepky dívá, ale zláká jednu obzvláště pestrou se rozhodl ji nehtem ze skla odlepit. Nešlo to tak snadno, jak se domníval. Zarazil se a ostražitě se rozhlédl kolem sebe. Ještě jednou se podíval doprava a doleva mezi auta. Usoudil, že ho nikdo nevidí. Všude byl klid, a proto se s ještě větším úsilím snažil tu nálepku odlepit.

Potichu jsem otevřel okno a zavolal: „Necháš toho!“ Kluk povyskočil úlekem, otáčel hlavu celý

zkoprnlý a pak se dal na útěk. Kam se zapomněl podívat?

Jednou se ptali Platona, co je na světě nejlehčí. On odpověděl: „Dát radu.“ A co je nejtěžší? „Poznat sebe sama.“ V životě přicházejí situace, které nám to umožní. Je zde ale dvojí nebezpečí: Když obstojíme a sklízíme pochvalu, ocitáme se v nebezpečí pýchy. Pokud zklameme a svědomí nás zneklidňuje, může se objevit pocit hořkosti a beznaděje. Z obou těchto pastí existuje východisko: Bible nás ujišťuje, že je vždy možný nový začátek.

ŠEL ZA SVĚTLEM

Mnohý chlapec nebo děvče si přejí mít pro svoji zábavu nějakého ptáčka v kleci. Nejinak tomu bylo i u nás. Tak dlouho děti žadonily, dokud jsme nekoupili klec i s malou korelou. Při hledání jména jsme příliš fantazie neprojevíli, byl to prostě Pepík. Brzy se s námi šzil. Časem až příliš. S oblibou si vykračoval po stole a tahal nám nudle z polévky. Do klece se vracel bez problémů. Stačilo mu u dvířek podržet malé zrcátko – a hup, byl uvnitř.

Jednou mě napadlo vzít klec na zahradu. To se mu líbilo. Popískoval si a zvědavě vykukoval z klece. Snad mě přepadla lítost nad ním nebo zvědavost, co udělá – otevřel jsem dvířka klece a spoléhal se na zrcátko. Pepík nejprve opatrně vyhlédl do nezvykle velkého prostoru. Poté hopkal po okraji dvířek a pak frnk – vyletěl ven. Udělal malý okruh kolem mě. To jsem již rychle ke dvířkům dával zrcátko. Pepík ho zahlédl, snesl se na klec a pak hbitě sešplhal do klece.

Od toho dne jsme klec občas vynášeli ven, aby se papoušek proletěl. Pan soused nás však varoval: „Nevěřte mu příliš!“ Neposlechli jsme ho

OBSAH

- Zbytečné obavy — 7
- Panenka — 9
- Liška se vyzná — 12
- Příležitost byla nedaleko — 14
- Příležitost k uvažování o počátku všeho
běhá po dvoře — 16
- Někdo za mě zaplatil — 19
- Příležitost odhalí, jací jsme — 21
- Šel za světlem — 23
- Knihy – jedinečná příležitost — 26
- Pokušení některých příležitostí — 30
- Vidět příležitost, kde ji druzí nevidí — 32
- Zlaté mámení — 34
- Kdo mluví, rozsévá. Kdo poslouchá, žne... — 37
- Člověk hledí na to, co je před očima — 40

- Nevzdávej se předčasně — 42
- U kaňonu Mesa Verde — 44
- Podobenství je všude kolem nás — 47
- Pod oblaky — 49
- Pozor na pocity — 51
- Pod plachtami — 53
- Balast — 55
- Vidět lodní kotvu - to je příležitost
přemýšlet o naději — 57
- Auto mi dalo lekci — 59
- Příležitost pocítit štěstí — 61
- Lano záchrany — 64
- Co se nemění — 68
- Nemoc jako příležitost poznat,
co jsou pravé hodnoty — 71